

מ"ת 26329/10/17 - מדינת ישראל נגד מ' ד' (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מ"ת 26329-10-17
09 ינואר 2018

המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לואי עזאם

נגד
המשיב

מ' ד' (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד גיל תן עמי ממשרדו של עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בתאריך 16.10.2017, הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו לכאורה שתי עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות (כלפי בת זוג), תקיפת קטין על ידי אחראי- עבירות מיום 09.10.2017.
2. בתאריך 22.10.2017, קבע בית המשפט דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת לאחר שדחה את טענת הסנגור בדבר קיומה של חולשה בתשתית הראייתית. יחד עם זאת, ובהתאם למצוות המחוקק, הורה על הגשת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן, כדי לבחון היתכנותה של חלופת מעצר.
3. בתאריך 27.11.2017, הונח תסקיר בפני בית המשפט (בפני עמיתי- כב' השופט דניאל בן טולילה), ובו המלצה לשחרר את המשיב לחלופה שנבחנה, בדמות מעצר בית מלא בבית אחותו של המשיב ברחוב -- **/*---- (להלן: "**מקום החלופה**"), תחת פיקוחה וכן פיקוחם המלא של אחותו- הגב' ה' (א') ז', בעלה - ש' ז', אחותו - הגב' ט' (ט') ס' ובעלה, מ' ס', אחיו- ג' ד', אחיו- מק' ד' ואחותו, הגב' מ' (מ') ד' (להלן: "**הערבים המפקחים**"), לצד צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים, במסגרתו ישולב המשיב בתחום ההתמכרויות (אלכוהול).

בית המשפט אמנם לא אימץ את ההמלצה, אם כי, קבע, כי בשים לב לריחוק הגיאוגרפי של החלופה מכתובת מגורי המתלוננת, עמדת המתלוננת וכן לכך שחלקם של המפקחים באופן עקרוני יכולים לשמש ככאלה, הורה על בחינת אפשרות מעצרו של המשיב במתכונת של אזוק אלקטרוני, ולשם כך דחה את הדיון ליום 14.12.2017.

4. בתאריך 14.12.2017, הובא בפני בית המשפט (כב' השופט בן טולילה), כי הצדדים במסגרת התיק העיקרי, הגיעו להסדר, לפיו כתב האישום יתוקן, המשיב יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. על רקע הודעת הצדדים, הורה בית המשפט לבקשת הצדדים, על קבלת חוות דעת פסיכיאטרית בשאלת אחריותו וכשירותו של המשיב לעמוד לדין, וכן על קבלת תסקיר משלים, אשר יבחן מעצר במתכונת אזור אלקטרוני.

5. בתאריך 25.12.2017, המשך הדיון התקיים בפניי, במסגרת התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, לפיה המשיב כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. עוד מצוין, כי בשנים 2001-2004, המשיב אושפז פעמיים במרכז לבריאות הנפש. בנוסף, נקבע בשנת 2002, כי אינו מסוגל לעמוד לדין בשל מחלה נפשית (כתב אישום בגין שימוש בסמים).

כמו כן, התקבל התסקיר המשלים, בו מצוין, כי לא קיימת בעיר אשדוד קהילה טיפולית סגורה (לצרכי גמילה מאלכוהול). אשר לשילובו בטיפול **במסגרת אמבולטורית** פתוחה- אמנם המשיב ביטא רצון לטיפול במסגרת פתוחה. יחד עם זאת, התקשה להסביר מדוע לא פנה לטיפול טרם מעצרו ונראה, כי הבנתו לבעייתיות בתחום האלכוהול הינה ראשונית ומצומצמת. על כן, להערכת שרות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות אלימה בקשר הזוגי כלפי המתלוננת הינו גבוה, ולא יכול להערכתם לקבל מענה במסגרת פתוחה ובמעצר בית בחלופה המוצעת, לרבות במתכונת של אזור אלקטרוני.

בתסקיר מיום 22.12.2017, עולה, כי שרות המבחן נפגש עם רעייתו של המשיב/ המתלוננת, ומסרה בפניהם, כי מעוניינת שהמשיב ישתחרר ויפגוש את בנו הקטן וכן ציינה שהמשיב זקוק לטיפול בתחום האלכוהול כתנאי להמשך היחסים. כמו כן, מסרה שלא חוששת ממנו במידה וישוחרר- השרות מתרשם מאישה אסרטיבית, דומיננטית, בעלת השפעה על המשיב, וכי הוא פסיבי יותר במערכת היחסים ביניהם, חזקה, בעלת יכולת להגן על עצמה, אשר פועלת באופן מושכל ושיקול דעת (ראה גם תסקיר מיום 22.11.2017, עמ' 3).

6. במסגרת ההליך העיקרי, הוגש כתב אישום מתוקן בגין עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות (כלפי בת זוג), המשיב הודה והורשע במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן ועניינו נדחה לקבלת תסקיר לעניין העונש לחודש פברואר 2018.

7. התקבלה חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, כי הכתובת ברחוב ----- **, **/****, ישימה לשמש ככתובת מעצר באזור אלקטרוני.

8. ב"כ המשיב עתר להורות על מעצרו של המשיב במתכונת של אזור אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, וכן להתיר לו להשתלב במסגרת טיפולית אמבולטורית לגמילה מאלכוהול בעיר **** בעמותת "אפשר".

נטען, כי שרות המבחן בתסקיר העדכני, לא התייחס כלל לכתב האישום המתוקן בו הורשע המשיב. כמו כן, לא התייחס כלל לבחינת שילובו של המשיב במסגרת הטיפולית עמותת "אפשר" באשדוד. עוד עמד ב"כ המשיב על הפערים הבלתי מוסברים בין הערכת שרות המבחן בתסקיר הראשון (נשקפת רמת סיכון נמוכה), לבין התסקיר העדכני (נשקפת רמת מסוכנות גבוהה). עוד עמד ב"כ המשיב, על טיב הערבים המפקחים שהותירו רושם חיובי בפני שרות המבחן, וכן על נכונותם ורצונם לפקח על המשיב ולסייע לו ככל שיידרש לשקם את חייו, וכן על עברו הלא מכביד שעניינו הרשעה אחת משנת 2015, בגין היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- נידון לעונש מאסר בעבודות שרות, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות- בן 35, אב לפעוט כבן חצי שנה, נתון במעצר לראשונה בחייו תקופה ממושכת (שלושה חודשים).

9. מנגד, ב"כ המבקשת, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. נטען, כי חזקת החפות לא עומדת עוד למשיב, שכן הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן. עוד נטען, כי שרות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו של המשיב, גם לא במתכונת של אזוק אלקטרוני, נוכח הערכת שרות המבחן, כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בקשר הזוגי, הינה גבוהה.

אשר לרצונו של המשיב להשתלב במסגרת טיפולית לגמילה מאלכוהול- נטען, כי המשיב יכול להשתלב במסגרת טיפולית בהליך העיקרי, שכן מועד הדיון לקבלת התסקיר מאת שרות המבחן והטיעונים לעונש נקבע ליום 18.02.2018.

10. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל התסקירים שגובשו בעניינו של המשיב, וכן בחוות הדעת הפסיכיאטרית, וכן בפרוטוקול הדיון נשוא התיק העיקרי, וכן בהחלטות עמיתי- כב' השופט בן טולילה מיום 27.11.2017 וכן מיום 14.12.2017, שוכנעתי, שניתן באמצעות מעצר במתכונת אזוק אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, כדי לתת מענה הולם לרמת המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מן המשיב, כלפי המתלוננת בפרט, וזאת מהטעמים הבאים. ראשית, מדובר במעצר במתכונת אזוק אלקטרוני לצד פיקוח אנושי של שבעה ערבים שמרבייתם הותירו רושם חיובי, הן בפני בית המשפט והן בפני שרות המבחן באופן עקרוני. שנית, המקום המוצע לשמש ככתובת מעצר בפיקוח אלקטרוני (בעיר אשדוד), מרוחק ממקום מגורי המתלוננת (בעיר קריית גת). שלישית, שרות המבחן בתסקירו הראשון (מתאריך 22.11.2017), התרשם, כי מתווה החלופה המוצע (מעצר בית מלא באשדוד, לצד שילוב המשיב בטיפול לגמילה מאלכוהול), יצמצם את הסיכון המוערך מפני המשיב כלפי המתלוננת. רביעית, המשיב נתון לראשונה בחייו תקופת מעצר ממושכת (שלושה חודשים) וניכר, כי חוויית המעצר הותירה את אותותיה על פניו, לבל יחזור על מעשים דומים בעתיד. כמו כן, גם מהתסקיר העדכני, עולה, המשיב מעוניין ורוצה להשתלב במסגרת טיפולית פתוחה לגמילה מאלכוהול. חמישית, אשר להרשעת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן- כבר נפסק, כי ההרשעה כשלעצמה אין בה כדי לשלול חירותו של נאשם אף בתקופה שבין הרשעתו לגזירת דינו אלא בהתקיים נימוק מהנימוקים הדרושים למעצרו עד תום ההליכים (ראה בש"פ 3565/15), כך שעצם הרשעת הנאשם אינה שוללת אפשרות היתכנותה של חלופת מעצר, שיש בה כדי להשיג את תכלית המעצר. דומני, שמכלול הטעמים

שעמדתי עליהם לעיל, מטים את הכף לעבר מעצר במתכונת של אזוק אלקטרוני על פני מעצר של ממש.

11. אשר על כן, הנני מורה כדלקמן:
- א. המשיב יעצר עד תום ההליכים במתכונת של אזוק אלקטרוני ברחוב ----- **/**-----, תחת פיקוחם של- הגב' ה' (א') ז', ש' ז', הגב' ט' (ט') ס', מ' ס', ג' ד', מ' ד', הגב' מ' (מ') ד', לסירוגין.
- ב. הפקדה כספית בסך 20,000 ₪.
- ג. חתימת ערבות עצמית וצד ג' כל אחת על סך 50,000 ₪.
- ד. צו פיקוח מעצר של שרות המבחן לתקופה של שישה חודשים- לשם כך נדרש המשיב לשתף פעולה עם גורמי הטיפול בשרות המבחן ולהתייצב לכלל הפגישות שיוזמן אליהן בליווי מי מהערבים.
- ה. איסור יצירת קשר עם המתלוננת.
- ו. צו עיכוב יציאה מן הארץ.
- ז. הפקדת דרכון במזכירות בית המשפט (הדרכון יופקד תוך 7 ימים, ואין בכך כדי לעכב את החלטת בית משפט).
- ח. המשיב יתייצב לדיונים שייקבעו בעניינו בליווי מי מהערבים.
- עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן וכן למפקח על האזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ח, 09/01/2018 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט